

من (همزمان) علاقه زیاد و شک و تردیدی

خاص می‌بینم، زیرا ما واقعا ایران را

نمی‌شناسیم، ما جامعه امروزی ایران

را نمی‌شناسیم و نمی‌دانیم که افکار،

احساس، امید و باور مردم ایران چیست

اتحادیه اروپا ایران را بازیگری حیاتی در حوزه سیاست بین‌المللی در نظر می‌گیرد. توافقنامه نهم و دهم ژانویه ۲۰۱۴ ژنو که در ماه نوامبر درباره جزئیات فنی [چگونگی] اجرای این قرارداد با ایران امضا شد، تعهد دیپلمات‌های اتحادیه اروپا را نشان می‌دهد. دو روز مذاکره طولانی که در ژنو صورت گرفت نشان از پیشرفت‌های قابل توجهی در تمام مسائل مرتبط بود، که مبنای اجرای سریع، آسان و منسجم طرح اقدام مشترک شش کشور می‌شود. به نظر من کشورهای عضو اتحادیه اروپا مشتاق بهبود روابط اقتصادی و سیاسی با ایران هستند. این نکته توسط هیئت اتحادیه اروپا که مأموریت [ایجاد] روابط با ایران را بر عهده گرفته است نیز نشان داده شده است.

واقعیت این است که استراتژی‌های دوگانه و بعضا متناقضی که تاکنون توسط اتحادیه اروپا در قبال جمهوری اسلامی ایران دنبال می‌شد دیگر مفید فایده نمی‌باشد. یک آغاز دوباره نیازمند اعتماد سازی دو طرفه است و این اعتماد سازی دوطرفه امری است که بایستی آن را تدریجا به وجود آورد و همزمان از آن مراقبت نمود. این تنها مسیری است که طرفین می‌توانند صداقت خود را به اثبات برسانند و این رویکردی است که ما به عنوان اتحادیه اروپا بایستی در مقابل تمام کشورهای خاورمیانه اتخاذ کنیم.

من (همزمان) علاقه زیاد و شک و تردیدی خاص می‌بینم، زیرا ما واقعا ایران را نمی‌شناسیم، ما جامعه امروزی ایران را نمی‌شناسیم و نمی‌دانیم که افکار، احساس، امید و باور مردم ایران چیست. اروپایی‌ها و بسیاری از نمایندگان سیاسی آنها واقعا خواهان آن هستند که روابط با ایران نهایتاً به سطحی برسد که در آن فقط بر مسائل هسته‌ای تمرکز نشده باشد و اگر ایران نیز همین را می‌خواهد، باید کمک کند تا مسائل هسته‌ای را از سر راه برداریم. من فکر می‌کنم این کار در حال انجام است، گام بعدی سوریه است. اگر ما موفق به اعمال اقدامات معنی‌دار نسبت به متوقف کردن جنگ داخلی در سوریه بشویم و به اشتباهات خودمان، که ما هم در اروپا به آنها مرتکب شده‌ایم، اعتراف نماییم، در آن صورت قدم‌های بسیاری برای آینده‌ای نه چندان دور در پیش است.

